

larations for civil servants. Any person is given possibility to download declarations without visiting the Civil Service Bureau and it is free from charge.

E-programs of document proceeding and Human Recourses - The Civil Service Bureau has adopted the minimal standards for E-programs of document proceedings and Human Recourses management in 2012. E-programs with minimal standards are supposed to decrease time, financial and human resources.

Georgia has implemented different projects and reforms in order to establish E-governance. However there are various other actions that need to be taken in order to support e-governance further development. Main websites of public services are already operating but they need to be improved to become more applicable for people.

The e-Georgia strategy is designed to accelerate progress towards a modern ICT – driven nation. Derived from strategy's visions and mission eleven priority topics are described and for each topic and subtopic concrete projects, action items with timelines and performance targets (or key performance indicators/KPIs) are proposed, from which detailed and measurable goals are defined. More than 30 organizations participated and contributed to this document. A strategy is valuable if it receives broad commitment from all involved stakeholder and reflects their opinions. Therefore each organization involved in Georgia is encouraged to contribute to the strategy and to support the becoming a reality.

Statistical information also shows the development process of e-governance in Georgia. According to the development index of E-governance, Georgia has acquired 100th place amongst 192 countries in 2010. With such variables Georgia was only ahead of Armenia, Tajikistan and Turkmenistan in scope of Post Soviet countries. However with implementation of e-governance development projects Georgia contributed to increasing dynamics of United Nations Organization's e-governance international rating that is published every two years. According to the United Nations Organization's 2014 e-governance survey, Georgia's position has improved for 16 positions among 193 countries from 72 to 56. While evaluating e-governance development, Georgia compared to 2010 data, in 2012 improved its position for 28 among 190 countries from 100 to 72 and in 2014 is in 56th position. According to the above mentioned data Georgia is leader in region nowadays and is ahead of Turkey, Azerbaijan, Armenia and Ukraine.

References

1. Rostiashvili K., 2010, E-Governance in Georgia: tendencies of worldwide.
2. Research paper, published with financial support of Foreign Affairs Ministry of Estonia, Evaluation of effectiveness and efficiency of electronic services in Georgia, 2015.
3. Information acquired from www.csb.gov.ge
4. IDFI Manual, E-governance and E-transparency International tendencies and Georgia

Anna Verbytska

Narodowy Uniwersytet Technologiczny w Czernihowie, Czernihow, Ukraina

DOSKONALENIE POLITYKI PAŃSTWOWEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Problematyka polityki państwowej szkolnictwa wyższego cieszy się coraz większym zainteresowaniem ze strony rządów, organizacji pozarządowych, analityków, polityków, ekonomistów i naukowców. Wynika to ze znaczenia przypisywanego obecnie tej sferze społecznej działalności przez władze państwowe z jednej strony, a zwykłych obywateli - z drugiej [1].

Powszechne przekonanie, że szkolnictwo wyższe jest głównym czynnikiem wpływającym na konkurencyjność gospodarki w coraz większym stopniu opartej na wiedzy spowodowało, że obecnie dla władz szkolnictwo wyższe stało się ważniejsze niż kiedykolwiek wcześniej [2].

Reformy przeprowadzone w zakresie szkolnictwa wyższego koniecznie doprowadzą do wzmocnienia bipolarności systemu edukacji Ukrainy. Państwo i biznes naumyślnie i otwarcie

inwestują do największe uczelnie kraju, czyniąc na nich główną stawkę. Właśnie te uczelnie (narodowe uniwersytety stolicy ta innych dużych miast) muszą stać "lokomotywwami" rozwoju systemu edukacji oraz gospodarki narodowej. To jest wytłumaczalne, ponieważ współczesne innowacyjne badania i opracowania wymagają dużej koncentracji zasobów i lepszego kadrowego składu. Od uniwersytetów-flagmanów oczekuje się największy odrzut. Pojawia się pytanie: co mają robić uczelnie średniego szczebla w tej sytuacji.

Lepsi abiturienti i perspektywni wykładowcy będą pragnęli studiować i pracować w uczelniach pierwszego eszelonu nie tylko dla prestiżowego dyplomu czy większego wynagrodzenia. Współczesne badania wymagają współczesnego sprzętu, na które uczelnie średniego szczebla nie stać. W wyniku, z dużą wiarygodnością niewielkie uczelnie istotnych branż gospodarki narodowej będą musieli swszymać swoja działalność pozbawiając możliwości pracować i uczyć się wykładowców i studentów które nie datarłą na uniwersyteci "pierwszego eszelonu".

Obniżyć negatywny wpływ bipolarności struktury szkolnictwa wyższego, co składa się, naszym zdaniem, pomoże budowa wertykalnego modelu trzykondygnacyjnego za strategicznymi kierunkami rozwoju gospodarki i horyzontalnego dwukondygnacyjnego modelu. Do kondygnacji wertykalnego modelu można odnieść narodowe uniwersytety dużych miast Ukrainy, do drugiej - duże regionalne uczelnie, do trzeciej - niewielkie regionalne uczelnie. Ich współdziałanie jest możliwe na podstawie projektową strukturalną matrycę, która pozwala giętko wykorzystać zasoby.

Horyzontalny dwukondygnacyjny model (obraz) jest zjednoczeniem uczelnie po branżach w ramach każdej z kondygnacji i między nimi: pierwsza kondygnacja - narodowe badawcze uniwersyteci, drugi – regionalne uczelnie. Przykładami takich zjednoczeń mogą być różne asocjacje za branżami (medycznej, prawniczej, technologicznej i innej edukacji).

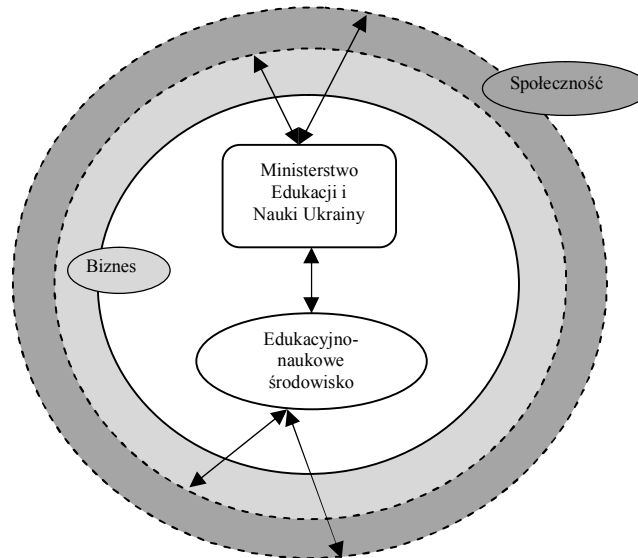
W ramach systemu branżowej horyzontalnej integracji ustalamy następny podział funkcji między uczelniami:

1. Specjalizacja uczelnie (jedne uzelnie skupią się tylko na edukacyjnym stopniu bakałarza, inne - tylko na studiach magisterskich) dla wspierania mobilności studentów oraz wykładowców (przeprowadzanie wykładów w innych uczelniach). To pomoże uniknąć powtórzenia kursów na studiach bakaławskich i magisterskich, co często wydarza się w ramach jednej uczelni.

2. Kształtowanie międzyuczelnianej komisji atestacyjnej (na państwowy egzamin i obronę pracy dyplomowej) dla podwyższenia obiektywności oceniania.

3. Aktywne dołączenie pracodawców (pracodawca będzie nawiązywać kontakty nie z jedną uczelnia, a z asocjacją), co wyraża się w organizacji praktyk studentskich z możliwością doboru kandydatów do pracy jeszcze podczas studia; w nadaniu pracodawcom możliwości wnosić propozycje po korygowaniu planu edukacyjnego (dla studiowania tych dyscyplin, które będą konieczne dla pracy w konkretnej organizacji); w nadaniu usług edukacji nieformalnej (warsztaty, szkolenia) dla pracodawców-partnerów.

Wprowadzenie tego modelu uporządkuje sytuację na rynku oświatowych usług przez zwiększenia subiektów, skrócenia ilości graczy i wprowadzenie dodatkowych regulatorów działalności uczelnie wewnątrz asocjacji. Ponad to, wertykalny i horyzontalny modelie mogą służyć dodatkowym mechanizmem obrony małych uczelnie od trudności, związanych z przejściem na normatywne pojedyncze finansowanie (w razie małej ilości studentów, na przykład), ponieważ finansowanie może wydzielać się nie każdemu uniwersytetu, a asocjacje na ogół z możliwością wewnętrznego horyzontalnego podziału. Państwo ma zachęcać rozwój asocjacji uczelnie, nadając dodatkowe możliwości dofinansowania.

Obraz Model zaangażowania społeczności w prowadzenia polityki edukacyjnej

Proces modernizacji systemu szkolnictwa wyższej Ukrainy jest konieczny. Szkolnictwo wyższe nie jest już częścią tylko państwowej administracji [3, s.10].

W związku z rosnącą rolą wyższego wykształcenia, trendami demograficznymi, wzrostem aspiracji edukacyjnych w społeczeństwach, i innymi elementami przyczyniającymi się do umasowienia szkolnictwa wyższego, udział i rola państwa w kształtowaniu właściwych relacji z uczelniami jest kluczowa. Niezależnie od priorytetów narodowych i aktualnych potrzeb danego kraju, odpowiedzialność za ustalenie i sformułowanie narodowych celów i strategii, zdefiniowanie reguł i niezbędnych regulacji dla sektora szkolnictwa wyższego spoczywa na rządach państw.

Bibliografia

1. Santiago, P. (2008). Tertiary education for the knowledge society. Vol. 1. Special features: governance, funding, quality. OECD.
2. Wasiuk, M. (2010). Relacje między państwem a szkołami wyższymi-ujęcia teoretyczne. *Ekonomia i Zarządzanie*, 2, 147-157.
3. Sadlak, J. (2016). Doskonalenie szkolnictwa wyższego-poszukiwanie rozwiązań i partnerów. *Nauka i Szkolnictwo Wyższe*, (2 (6)), 95-100.

Бутко Микола Петрович, д-р ек. наук, професор

Попело Ольга Володимирівна, канд. ек. наук

Чернігівський національний технологічний університет, м. Чернігів, Україна

МОДЕРНІЗАЦІЯ ІНСТИТУЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА ЯК БАЗИСУ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОЦЕСІВ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ

Ефективність регіонального розвитку в умовах посилення інтеграції України у світовий економічний простір знаходиться у прямій залежності від організації управління процесами модернізації продуктивних сил територіальних формувань та країни в цілому. Така система управління повинна забезпечити оптимальне поєднання всіх складових елементів господарського механізму регіону з метою формування конкурентоспроможного господарства та вирішення основного завдання – підвищення добробуту населення.

У цьому зв'язку особливої уваги потребує модернізація інституціональної складової регіонального розвитку, адже складність та за давності багатьох соціальних проблем, нестабільний стан національної економіки, політичні загрози, які обумовлені військовою агресією Росії, не дозволяють спрямувати механізми державного управління на за-